

"Jalgpalliklubide rahastamine ja tegevuse jätkusuutlikkus Eestis".



Eesti Maaülikooli magistritöö 2024,

Autor: Tauno Tekko. Juhendaja: Tarmo Pilving.

Jalgpalliklubide rahastamine ja tegevuse jätkusuutlikkus Eestis.

Autorid: Tauno Tekko, Juhendaja: Tarmo Pilving, PhD
Refereeris: Mati Arend

Tauno Tekko [magistritöö](#) eesmärk oli välja selgitada Eesti jalgpalliklubide rahastamise ja tegevuse jätkusuutlikkuse kitsaskohad.

Jalgpalliklubidel on lisaks sportlikule konkurentsile väljakul ka võitlus majanduslikult, et meelitada endale sponsoreid. Samas, jalgpallimängu ei saa üksi mängida. Kui ei ole vastasvõistkonda, siis kaob mängul tähendus ära ning samuti ei ole inimestel võistluse vastu huvi. Kui turu nõudmisi ei täideta, siis kaovad majanduslikud võimalused. Sellisel viisil saab hinnata jalgpallimängu kahe võistkonna vahel lisaks konkurentsile ka kui konkurendikoostööd.

Jalgpalliklubide jaoks on mängijad ühed tähtsamad ressursid. Tänapäeval käivad jalgpalliklubide esindajad erinevates riikides, et leida parimad ressursid ehk kõige talendikamad mängijad. Järjest rohkem ostetakse jalgpallureid Aafrika riikidest sealse madala hinnataseme tõttu ning tulevikus müüakse need mängijad suurema raha eest edasi. Parimate mängijatega saavad organisatsioonid täita oma eesmärged ja olla võistlustel edukad. Jalgpalluri kui ressursi saamiseks oma võistkonda tuleb neid kas ise kasvatada, laenata või osta teistelt jalgpalliklubidelt.



- Jalgpalliklubidel on ressursiks ka treenerid. Treeneritelt oodatakse võistkonna sportlike eesmärkide saavutamist ning kogunud ja mõjukas treener suudab meelitada paljusid mängijaid klubiga liituma. Mängijatel on soov liituda võistkonnaga, mille juhendajaks on tuntud treener, kes on ajalooliselt olnud edukas.
- Seega ei ole treeneri kasu jalgpalliklubile ainult võistkonna juhendamine ja arendamine, vaid hinnatud treener tõstab organisatsiooni koguväärtust ning aitab piiratud ressurssidega konkurentsisis meelitada klubisse kvaliteetset ressursi mängijate näol.

Praktilised soovitused treeneritele ja mängijatele:

- Paljud noored mängijad ei väärtusta ennast klubi seisukohast, sest neile pole seda pikka vaadet õpetatud – usaldame noori rohkem ja õpetame neid?
- Täpselt samuti, paljud noored mängijad ei väärtusta iseenda aega enda arendamiseks. Oodatakse, et klubi planeerib ja teostab kõik treeningud.
- Klubi kui organisatsioon on ka üksikute mängijate põhine ja seega võiks noortele mängijatele anda iseenda arendamisel suurem vastutus.



"Terviseasutuste haljasala roheruumide inventeerimine tervendavate maastike valikmeetodite järgi Põlva ja Võru maakonnas. ". Eesti Maaülikooli magistritöö, 2021. Autor: Karin Rea. Juhendaja: Kadri Maikov, PhD.

Terviseasutuste haljasala roheruumide inventeerimine tervendavate maastike valikmeetodite järgi Põlva ja Võru maakonnas

Autorid: Karin Rea. Juhendaja: Kadri Maikov, PhD.
Refereeris: Mati Arend

Karin Rea [magistritöö](#) eesmärgiks oli Põlva ja Võru maakonna terviseasutuste rohealade kirjeldamine ja tervendavate maastike määratlemine klassifikatsiooni alusel, hinnata maastiku keskkonna psühholoogia teooriaid ja maastikumõõdikuid kasutades. Terviseasutuste rajamisel pööratakse tihti vähem tähelepanu selle välisruumile ja sellele, millist positiivset mõju see patsientidele võib avaldada. Tervise toimingud leiavad enamasti siiski aset siseruumides, mis on steriilsed ning võivad tihti olla ükslused.

Terviseasutuse kasutajaid on kolm gruppi: töötajad, külastajad ja patsiendid. Mõeldes praegusele olukorrale meditsiinivaldkonnas, siis terviseasutused panevad tihti rõhu pigem patsientidele kui oma töötajatele. Tehes järeldusi sellest artiklist, võiks öelda, et tegelikult on patsientide tervislik seisund töötajate seisundist. Stressis inimene kannatab rohkem stressiga seotud haiguste all ning seetõttu ka suureneb haiguspäevade arv (Grahn, Lottrup 2013).



- Uurimistöö tulemusena selgus, et tervendava aia omadusi, erinevate mõõdikute vahelisi seoseid ning roheala tajutavuse tasandeid leidis, kuid neid oli vähe.
- Eesti tervishoiuasutused vajavad rohkem läbimõeldud välisruume, mis avaldaks positiivset mõju patsientidele ning asutuse töötajatele nende igapäevases rutiinis.
- Antud teema on oluline, sest inimesed peaksid saama abi lisaks arstidele ka keskkonnast, kus nad viibivad. Eesti terviseasutuste välisruumides on potentsiaali patsiente ning töötajaid aidata, kuid seda ei suudeta või ei osata kasutada.

Praktiline kokkuvõte uuringust:

- Põlva ja Võru maakonnas on ka treeningruumid ja -saalid ühekülgsed - mõeldud ühele alale treenimiseks...
- Aga nt laste treeningute keskkonnas pole pigem mõeldud lapsevanemate treeningkeskkonnale.
- Pallimängualadel on pealtvaatajatele üldiselt mõeldud istumiskohad.
- Kui spordikeskkonna loomisel mõelda laiemalt kõikidele gruppidele, kes neid asutusi või ruume kasutavad, saaksime oluliselt suurema rahvatervise kasu. Nt mida teeb lapsevanem, kui vaatab trenni? Kas ta saab ka olla samal ajal aktiivne?



" Jalgrattaturism Eestis ja teenusedisaini võimalused " Eesti Maaülikooli magistritöö, 2025.

Autor: Galina Holmar. Juhendaja: Tarmo Pilving, PhD

Jalgrattaturism Eestis ja teenusedisaini võimalused

■

Autorid: Galina Holmar, Juhendaja: Tarmo Pilving, PhD
Refereeris: Mati Arend

Galina Holmar [magistritöö](#) eesmärgiks oli mõista jalgrattaturiside sihtkoha valiku kriteeriume ning motivatsiooni harrastada jalgrattaturismi, kirjeldada viimaseid trende ja riske jalgrattaturismis ning pöörata tähelepanu Eesti sisesele jalgrattaturismile. Sellest tulenevalt esitada ettepanekuid teenuste parendamiseks või loomiseks kasutades teenusedisaini võtteid

Jalgrattaturism on turismitegevus, kus jalgrattaga liikumine on reisi keskne ja eesmärgistatud osa. Itaalia on kõige populaarsem sihtkohariik, sellele järgneb Prantsusmaa, Saksamaa, Austria ja Hispaania. Jalgrattatuuride mediaan pikkuseks on 7 päeva, nii Euroopas kui ka mujal. Kõige rohkem on reise, mis kestavad 4-8 päeva. Väärrib mainimist, et jalgrattamatka ajal ei tegeleta ainult jalgrattasõiduga. Tutvutakse kohaliku kogukonna eluga, külastatakse muuseume ning proovitakse traditsioonilisi toite.



- Jalgrattaturismil on sügavad ajaloolised juured, mis on seotud jalgratta arenguga. 19. sajandi lõpus, tööstusrevolutsiooni mõjul, muutus jalgratas tehniliste ja majanduslike uuenduste tõttu kõigile kättesaadavaks.
- Kas inimene usub, et saab jalgrattasõiduga hakkama? Et on võimeline sõitma jalgrattaga pikki vahemaid, kas inimene usub, et on võimeline ööbima telgis ning leidma selleks sobivaid kohti.

Praktiline kokkuvõte uuringust:

- Meil endal Eestis on väga palju häid väiksemaid maanteid, mille kaudu saaks rattaga (sise)turist mõnusalt nautida Eesti maastikku. Jalgratas on lihtne vahend, mida liikumiseks kasutada.
- Kuid ilmselt on paljudel ratas siiski lapsepõlves sõbrale külla või treeningule sõitmise vahend. Või siis äärmisel juhul treeningvahend täna, kuid mitte nõ treeningturismi vahend.
- Meie kevade, suve ja sügise ilmad võimaldavad oluliselt rohkem rattaga liiklemist, mida hetkel kahjuks väga näha pole. Perekonnad, sõpruskonnad, suvepäevad, pallumängude klubid jms võiksid seda samuti rohkem kasutada mitmekülgse treeningu ja laste liikumisharrastuste muutmiseks.